

disse Familier, og det er mig derfor overordentlig magtpaaliggende at henlede saavel den høitærede Indenrigsministers som det ærede Udvalgs Opmærksomhed herpaa, for at der kunde blive foreslaaet et yderligere Tilskud, hvoraf man kunde være istand til ogsaa at betænke disse Familier. Det er neppe særdeles Mange, der her dreier sig om; men det er mig, som sagt, bekjendt, at der er enkelte Beboere, som have maattet fraslytte Thybo Køn under lignende Omstændigheder som dem, der nu ere tilstede for dem, der ere tilbage. Jeg troer derfor, at det er et Nødsnødvendighedskrav, som vi ikke maae være aldeles blinde for, at denne Bestemmelse faaer en tilbagevirkende Kraft for de Familier, som tidligere ere fraslyttede.

Madsen: Det Endringsforslag, som af den høitærede Indenrigsminister er stillet under Nr. 94, og som er tiltraadt af Udvalget, har jeg ikke Noget imod, hvad Summen angaaer; men derimod vilde jeg gjerne tillade mig at gjøre en Bemærkning i Henseende til den høitærede Ministers Motivering af dette Forslag. Det hedder her, at Overstudet af Indtægten af Frederik den Syvendes Canal nu er løbet op til en Sum, hvorved det af Statskassen udredebe særlige Tilskud udover den Sum, hvormed det i Loven af 8de Marts 1856 var bestemt, at Statskassen skulde bidrage, er blevet dækket, og at der er blevet et Overstud, som vilde tilfalde de Communer, som have givet Tilskud til denne Canal, med 29 Rd. 42 s. Det er nu foreslaaet, at disse 29 Rd. 42 s. tilligemed et dobbelt saa stort Beløb af Statskassen skulle anvendes til at paabegynde en saadan Reservecfond, som er fastsat i Loven af 8de Marts 1856, og der tilføies, at denne Reservecfond ansees passende at kunne bringes op til 10,000 Rd. Det forekommer mig nu, at deraf fremgaaer, at alt Overstud udover Bedligholdelsesomkostningerne skal anvendes til at danne en Reservecfond, indtil man naaer en Sum af 10,000 Rd. Hvis dette er Meningen, finder jeg, at denne Bestemmelse ikke fuldstænd-

ligt er i Overensstemmelse med Loven af 8de Marts 1856, som i sin § 4 siger, at af det Overstud, som bliver tilovers fra Indtægterne ved Canalen, skal der afgives et passende Bidrag til Reservecfonden. Af disse Ord i Forbindelse med den øvrige Deel af Paragraphen fremgaaer det, at dette Overstud skulde anvendes saaledes, at der deraf udredebes Bidrag til Reservecfonden, og at det Øvrige fordeeltes mellem Staten og Communerne og i visse Tilfælde til Amortisation af Communerens Bidrag. Det er kun i denne Henseende, jeg vilde tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa denne Sag for Fremtiden, thi at bømme efter det Overstud, der allerede er tilstede, kan man jo forvente, at Overstudet for Eftertiden vil blive noget rundeligere, og at det ikke vil blive saaringe om Nøret.

Jeg vil dernæst gjerne tillade mig at gjøre en Bemærkning til et Par Punkter i denne Deel af Finantsloven, som nu er under Behandling, Punkter, hvortil der ikke er stillet noget Endringsforslag. Det er under Afsnit IV. „Andre Udgifter“, Lit. B. C. og D. Lit. B. angaaer: „Overtagne Commune-Udgifter“, C.: „Fattigvæsenet i Kjøbenhavn“ og D.: „Til forskjellige offentlige Stiftelser“. Jeg antager, at disse 3 Udgiftsposter maae være begrundede i et Slags Overenskomst mellem Statskassen paa den ene Side og Vedkommende, som nyde disse Bidrag, paa den anden Side, men det forekommer mig, at det ikke er heldigt, at Statskassen skal vedblive at yde saadanne Bidrag til Communer eller Stiftelser. Jeg skulde derfor tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, om der ikke, hvis disse Communer og Stiftelsers Krav kunne ansees for at være et reelt Privilegium, kunde foretages en Afløsning, hvorved Staten kunde frigjøre sig for disse Udgifter i Fremtiden, thi det forekommer mig at see noget uheldigt ud, at det skal staae paa Finantsloven, at Statskassen bidrager f. Ex. 27,992 Rd. til Fattigvæsenet i Kjøbenhavn.